

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Salvatore Barbagallo

Καθού: Agenzia Entrate Ufficio Latina

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ερωτάται αν η απόφαση C-207/04 ⁽¹⁾ έχει την έννοια ότι ο Ιταλός νομοθέτης έπρεπε να επεκτείνει και στους άνδρες εργαζόμενους το ευνοϊκότερο όριο ηλικίας που προβλέπεται για τις γυναίκες.
- 2) Ερωτάται αν στην προκείμενη υπόθεση πρέπει να κριθεί ότι ο μειωμένος κατά 50 % σε σχέση με τον συντελεστή που ισχύει για τη φορολόγηση του μισθού κατά τη λήξη της σχέσεως εργασίας φορολογικός συντελεστής πρέπει να εφαρμόζεται και στα ποσά τα οποία λαμβάνουν ως κίνητρο εθελουσίας εξόδου και οι άνδρες εργαζόμενοι που έχουν συμπληρώσει το 50ό έτος ηλικίας.
- 3) Ερωτάται αν το κοινοτικό δίκαιο επιτρέπει να κριθεί, λαμβανομένου υπόψη ότι τα ποσά τα οποία καταβάλλει ο φορολογούμενος ως φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων (IRPEF) δεν αποτελούν τμήμα του μισθού, εφόσον δεν καταβάλλονται από τον εργοδότη βάσει της σχέσεως εργασίας, καθώς και ότι το ποσό που καταβάλλεται από τον εργοδότη στον εργαζόμενο ως κίνητρο για την εθελούσια έξοδο δεν έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα, ότι η διαφορά μεταξύ του 50ού έτους ηλικίας για τις γυναίκες και του 55ου έτους ηλικίας για τους άνδρες εργαζόμενους αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο, ενόψει του ότι η οδηγία 79/7 ⁽²⁾ επιτρέπει στα κράτη μέλη να διατηρούν διαφορετικά όρια ηλικίας για τη συνταξιοδότηση.
- 4) Ερωτάται αν το κοινοτικό δίκαιο (οδηγία 76/207/ΕΟΚ ⁽³⁾ του Συμβουλίου της 9ης Φεβρουαρίου 1976, η οποία απαγορεύει τις διακρίσεις που βασίζονται στο φύλο), ορθώς ερμηνευόμενο, απαγορεύει την εφαρμογή της εθνικής ρυθμίσεως από την οποία ανέκυψε η διαφορά που φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου, ούτως ώστε να γνωρίζει ο εθνικός δικαστής αν η εθνική ρύθμιση (άρθρο 17, νυν 19, παράγραφος 4bis, π.δ. 917/86) είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο ή όχι.

⁽¹⁾ Συλλογή 2005, σ. I-7453.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160.

⁽³⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε η Commissione tributaria provinciale di Latina (Ιταλία) στις 5 Μαρτίου 2007 — Michele Ciampi κατά Agenzia Entrate Ufficio Latina

(Υπόθεση C-131/07)

(2007/C 117/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Latina

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Michele Ciampi

Καθού: Agenzia Entrate Ufficio Latina

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ερωτάται αν η απόφαση C-207/04 ⁽¹⁾ έχει την έννοια ότι ο Ιταλός νομοθέτης έπρεπε να επεκτείνει και στους άνδρες εργαζόμενους το ευνοϊκότερο όριο ηλικίας που προβλέπεται για τις γυναίκες.
- 2) Ερωτάται αν στην προκείμενη υπόθεση πρέπει να κριθεί ότι ο μειωμένος κατά 50 % σε σχέση με τον συντελεστή που ισχύει για τη φορολόγηση του μισθού κατά τη λήξη της σχέσεως εργασίας φορολογικός συντελεστής πρέπει να εφαρμόζεται και στα ποσά τα οποία λαμβάνουν ως κίνητρο εθελουσίας εξόδου και οι άνδρες εργαζόμενοι που έχουν συμπληρώσει το 50ό έτος ηλικίας.
- 3) Ερωτάται αν το κοινοτικό δίκαιο επιτρέπει να κριθεί, λαμβανομένου υπόψη ότι τα ποσά τα οποία καταβάλλει ο φορολογούμενος ως φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων (IRPEF) δεν αποτελούν τμήμα του μισθού, εφόσον δεν καταβάλλονται από τον εργοδότη βάσει της σχέσεως εργασίας, καθώς και ότι το ποσό που καταβάλλεται από τον εργοδότη στον εργαζόμενο ως κίνητρο για την εθελούσια έξοδο δεν έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα, ότι η διαφορά μεταξύ του 50ού έτους ηλικίας για τις γυναίκες και του 55ου έτους ηλικίας για τους άνδρες εργαζόμενους αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο, ενόψει του ότι η οδηγία 79/7 ⁽²⁾ επιτρέπει στα κράτη μέλη να διατηρούν διαφορετικά όρια ηλικίας για τη συνταξιοδότηση.
- 4) Ερωτάται αν το κοινοτικό δίκαιο (οδηγία 76/207/ΕΟΚ ⁽³⁾ του Συμβουλίου της 9ης Φεβρουαρίου 1976, η οποία απαγορεύει τις διακρίσεις που βασίζονται στο φύλο), ορθώς ερμηνευόμενο, απαγορεύει την εφαρμογή της εθνικής ρυθμίσεως από την οποία ανέκυψε η διαφορά που φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου, ούτως ώστε να γνωρίζει ο εθνικός δικαστής αν η εθνική ρύθμιση (άρθρο 17, νυν 19, παράγραφος 4bis, π.δ. 917/86) είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο ή όχι.

⁽¹⁾ Συλλογή 2005, σ. I-7453.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160.

⁽³⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van koophandel Brussel (Βέλγιο) στις 5 Μαρτίου 2007 — Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV κατά Andacon NV

(Υπόθεση C-132/07)

(2007/C 117/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van koophandel Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV

Καθής: Andacon NV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1891/04 ⁽¹⁾ την έννοια ότι απαγορεύεται στην αρμόδια τελωνειακή υπηρεσία ή στο αρμόδιο τελωνείο να κάνει (ή να ζητήσει να γίνει) ανακοίνωση, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 1383/03, ή επιθεώρηση, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1383/03 ⁽²⁾, καθόσον η αίτηση παρεμβάσεως δεν έχει υποβληθεί συμπληρωμένη με την κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 1383/03 δήλωση πριν από την 1η Ιουλίου 2004; Αποτελεί, με άλλα λόγια, η εν λόγω δήλωση τυπική προϋπόθεση για να εξακολουθεί η αίτηση παρεμβάσεως να παράγει αποτελέσματα;
- 2) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1383/03 την έννοια ότι παρείχε στο τελωνείο της Αμβέρσας τη δυνατότητα να επιδείξει στον δικαιούχο του σήματος έξι παρτίδες των εμπορευμάτων, προκειμένου να εξακριβωθεί αν πρόκειται ή όχι για εμπορεύματα απομιμήσεως, εξυπακουμένου ότι μια τέτοια ανακοίνωση για τις παρτίδες δεν μπορεί να εξομοιωθεί με διεξοδική επιθεώρηση κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1383/03, όπου επιτρέπεται ο λεπτομερής έλεγχος της καταγωγής και της προελεύσεως των εμπορευμάτων, ή με μια σε βάθος τεχνική ανάλυση ενός ληφθέντος δείγματος, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 1383/03; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έπρεπε η επίδειξη αυτή να πραγματοποιηθεί εντός της κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού προθεσμίας των τριών εργάσιμων ημερών;
- 3) Απαγορεύεται από τον κανονισμό 1383/03 να παρέχουν οι Βέλγοι τελωνειακοί υπάλληλοι πληροφορίες, που ελήφθησαν στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανονισμού, εκτός των προβλεπόμενων από τον κανονισμό διαύλων, -το δικάζον δικαστήριο εννοεί, μεταξύ άλλων, το άρθρο 9, παράγραφος 2, και το άρθρο 9, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού- παραδείγματος χάριν στο πλαίσιο διατασσόμενης από βελγικά δικαστήρια εξετάσεως μαρτύρων ή προσκομίσεως εγγράφων;
- 4) Απαγορεύεται από τον κανονισμό 1383/03 να χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο μιας διαδικασίας που δεν αποσκοπεί στη διαπίστωση απομιμήσεως εμπορευμάτων, π.χ. στο πλαίσιο μιας διαδικασίας για την καταπολέμηση των παράλληλων εισαγωγών οι πληροφορίες οι οποίες λαμβάνονται κατ' εφαρμογή των άρθρων 4, παράγραφος 2 (βλ. το δεύτερο ερώτημα), και 9, παράγραφοι 2 και 3, εκτός από αυτές τις οποίες αφορά το άρθρο 9, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού ή σε εκτέλεση διαταχθείσας από τα βελγικά δικαστήρια εξετάσεως μαρτύρων ή προσκομίσεως εγγράφων (βλ. το τρίτο ερώτημα);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1891/2004 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2004, για τη θέσπιση διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1383/2003 του Συμβουλίου για την παρέμβαση των τελωνειακών αρχών έναντι εμπορευμάτων που είναι ύποπτα ότι παραβιάζουν ορισμένα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται έναντι των εμπορευμάτων που διαπιστώνεται ότι παραβιάζουν παρόμοια δικαιώματα (ΕΕ L 328, σ. 16).

⁽²⁾ ΕΕ L 196 της 2.8.2003, σ. 7.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Μαρτίου 2007 η Raiffeisen Zentralbank Österreich AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2006 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-259/02 έως T-264/02 και T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όσον αφορά την υπόθεση T-259/02

(Υπόθεση C-133/07 P)

(2007/C 117/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (εκπρόσωποι: S. Völcker und G. Terhorst, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2006, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-259/02 έως T-264/02 και T-271/02 ⁽¹⁾, στο μέτρο κατά το οποίο απορρίφθηκε η προσφυγή της RZB·
- να ακυρώσει το άρθρο 3 της αποφάσεως της Επιτροπής της 11ης Ιουνίου 2002 [E(2002) 2091 τελικό], καθόσον αφορά την RZB·
- επικουρικώς, να μειώσει κατά την κρίση του το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην RZB με το άρθρο 3 της προσβληθείσας αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Πρωτοδικείο, με το να δεχθεί ότι η Επιτροπή μπορεί να συναγάγει ικανότητα επηρεασμού του διακρατικού εμπορίου από το γεγονός και μόνον ότι οι συσκέψεις των τραπεζών εκτείνονται στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ.

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα καθόσον χαρακτήρισε τις συσκέψεις των τραπεζών ως «πολύ σοβαρή παράβαση» κατά την έννοια των κατευθυντηρίων γραμμών για τα πρόστιμα. Εφάρμοσε κατά τρόπο εσφαλμένο τα απαριθμούμενα στις κατευθυντήριες γραμμές κριτήρια για την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως (χαρακτήρας της παραβάσεως, πραγματικός της αντίκτυπος επί της αγοράς, έκταση της γεωγραφικής αγοράς αναφοράς), δεν έλαβε υπόψη του τον επιλεκτικό χαρακτήρα των διώξεων που άσκησε η Επιτροπή και τελικά δεν προέβη στην επιτασσόμενη από το ίδιο συνολική εξέταση όλων των στοιχείων.